

Yalnızlıkta Baş Etme Stratejileri: Covid-19 Sürecinde Yalnız

Kadınlık deneyimleri

Doç. Dr. VEFA SAYGIN ÖĞÜTLE

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

ÖZET

Yalnızlık olgusuna temel bir bakış sağlayan bu araştırma, 65 yaş ve üstü yalnız yaşayan kadınların sınıf, etnisite, inanç ve göçmenlik konumları boyunca farklılaşan Covid-19 deneyimlerini ve bununla baş etme stratejilerini yaşam seyri perspektifi bağlamında inceleyip, karşılaştıkları sorunlara ilişkin sosyal politika önerilerinde bulunmayı amaçlamaktadır. Araştırmanın özgün değeri; yalnızlığın yaşlı kadınlar tarafından farklı şekillerde deneyimlendiği, ilaveten bunun yapısal bir yönü olduğu ve yalnız kadınlık deneyimlerinin toplumsal cinsiyet, etnisite, inanç, sınıf gibi faktörler tarafından belirlendiğine dikkat çekmesinde yatmaktadır. Çalışmada, yalnız yaşayan yaşlı kadınların farklılaşan heterojen deneyimlerini anlamada önemli bir imkân sunan kesişimsellik kavramından faydalandık. Metodolojik çerçevemizi oluşturan kesişimsellik, kadınların deneyimlerinin homojen ve bütünlük bir sosyal kategori oluşturmadığına dikkat çeker. Bu yöntemsel çerçeve etrafında çok mevkili saha araştırması yöntemini kullanarak Gaziantep, Muğla ve Zonguldak kentlerinde 65 yaş ve üstü toplam 45 kadınla derinlemesine görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın sonuçları Covid-19 sürecinde bir sembolik şiddet formu olarak korkunun içselleştirildiğini ve yalnızlığın bu süreçte katmerlenerek yapayalnızlaşma olarak daha görünür hale geldiğini göstermiştir. Araştırmamızın sonuçlarına bağlı olarak yalnızlık teması etrafında kurulan çeşitli sosyal politika önerilerine yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlanma, Yaşlılık, Yalnızlık, Toplumsal Cinsiyet, Deneyim, Covid-19.